

Heri Mohr:

Eg eri skelkaður

»Tað var sum at fáa tvey blá eygu, tá eg lat Dimmalætting upp í morgun,« segði Heri Mohr, fyrrverandi stjóri á Føroya Gjaldstovu, tá Sosialurin í gjár bað um eina viðmerking til greinina, hann var lagdur undir at hava skrivað í Dimmalætting

EDVARD JOENSEN

»Eg var aldeilis chokeraður,« sigur Heri Mohr, »hatta var tað grovasta, eg havi verið úti fyrri. Og nú fari eg helst at melda hatta til lög-regluna.«

Tað var ivaleyst forkunnugur lesnaður hjá onkrum, sum var at siggja í Dimmalætting í gjár, har fyrrverandi stjóri á Føroya Gjaldstovu, Heri Mohr, breiddi út til almenna skoðan viðurskifti, ið á ongan hátt eiga at koma fram alment. Maðurin, sum er eftirløntur tænaastumaður, breyt eftir øllum at døma sína lógaráløgdu tagnarskyldu og er búgvinn at fara í bolt og jarn.

Tað er bara tað, at Heri Mohr hevur yvirhøvur ikki sent blaðnum havi skjólini.

Og Dimmalætting hevur longu tíkið avleiðingarnar av tí mistakði tað var at seta slíkt á prent.

Í trúnaði

Heri Mohr sigur, at talan er um beinleiðis avleiðing av eini grein, hann hevði í Dimmalætting leygardagin um milliard, sum hvarv. Ikki serliga originalt hevur so onkur nevnt hesa sokallaðu grein, sum send er upp á nakkan á honum, fyrri 14 milliónir, ið hvurvu.

Og tað, sum ger málið upp aftur álvarsligari er, at talan er um skjól, sum Heri Mohr, sum stjóri á Føroya Gjaldstovu hevur skrivað til Føroya Landsstýri og figgiarnevndina umframt eina fundarfrásøgn, sum latin er teimum, sum luttóku á umrødda fundi.

»Tað er rætt, at eg havi skrivað alt, sum stendur í blaðnum,« sigur Heri Mohr. »Men tað eru nógv ár síðan, og tað er bara latid røttu viðkomandi. Eg havi enn ikki avrit eftir sjálvur.«

Tá Føroya Gjaldstova fór

undir at fáa sær EDV útgærd, skrivaði Heri Mohr alla gongdina niður. Og tá liðugt var, samlaði hann tað saman í tríggar bóklingar, sum latnir vorðu millum annað Landsstýrinum. Og triggir teir fremstu teigarnir í skrivinum, sum stendur í blaðnum, eru forordini til hetta verkið.

Ein frágreiðing, sum skrivað varð til figgiarnevndina er eisini endurgivin, eins og ein fundarfrágreiðing frá einum toppfundi, sum hildin var millum nakrar almennar stjórar á Landsjúkrahúsinum fyrri fleiri árum síðan. Har var Heri Mohr fundarskrivari, og tann frágreiðingin varð latin fundarluttakurinum.

Persónlig forfylging

Heri Mohr sigur, at hann, beinanvegin hann tá Dimmalætting, ringdi til lögmann

at greiða honum frá støðuni. Lögmaður var á fundi, men skrivari hansara tók móti boðum og lovaði at bera tey víðari, beinanvegin, orð fekt aftur á lögmann. Somuleiðis hevur Heri Mohr verið í sambandi við landsgrannskoðaran og aðrar relevantar partar í máli-

num.

»Tað er ræðuligt at standa model til at navn mitt verður brúkt kriminelt,« sigur Heri Mohr. »Og verri at verða lagdur undir at bróta tagnarskylduna, eg sum tænaastumaður havi fingið álagda. Eg veit ikki, hvør tað er, sum er úti eftir mær.

Men nú má eg kanna málið og fari so helst at lata lög-regluni tað.«

Deildarsjúkrasystrarnar á Landssjúkrahúsinum:

Alla aðrastaðni er røktin við í leiðsluni

- Tað er nógv fyrri, at DIOS leggur okkum undir ikki at hava roynt at loyst trupulleikarnar, tí vit hava so sanniliga gjørt, siga deildarsjúkrasystrarnar

RANDI JACOBSEN

- Tað er samstarv og aftur samstarv, sum vit hava eftirlýst. Verður tað, sum DIOS mælir til, at Landsjúkrahúsið fær nýggjan bygnað, har sjúkræktin ikki er umboðað, fáa vit ikki tað neyðuga samstarvið, og tað fer ikki at gera støðuna betri, heldur øvugt.

Tað siga deildarsjúkrasystrarnar á Landssjúkrahúsinum, nú tær hava nættislið frágreiðingina um trupulleikarnar á Landsjúkrahúsinum.

Tær skilja als ikki, at DIOS skal koma við eium slíkum tilmæli, tí í frágreiðingini um trupulleikarnar gongur tað sum ein reyður traður, at sjúkrasystrarnar verða ikki tiknar við upp á ræði, og at traðkað verður á sjúkræktina.

- Vit hava ferð eftir ferð víst á, at sjúkræktin og læknar mugu arbeiða saman á jøvnum fæti. Arbeiðið okkara má vera eitt tvørfakligt,

har partarnir virða hvør annan.

Sonn lýsing

- Lýsingin av viðurskiftunum sigur púra greitt, hvussu ávarslig støðan er, og hvi alt gongur so illa. Hon undirbyggir, at vit hava havt rætt í okkara atfinningum, og tí er tað ófatiligt fyrri okkum, at teir ikki duga at siggja, at teirra loysn ikki er nokur loysn.

Í lýsingini av støðuni á skurðeildini, finst DIOS bæði at tí leiðandi yvir-lækninum og deildarsjúkrasystrini.

»Det er vor vurdering, at den driftsansvarlige leders adfærd afspejler en holdning til sygeplejen, hvor man i højere grad betragter sygeplejen som „håndlangere“ snarere end som en lige-værdig samarbejdspartner. Lederstilen har signalert, at sygeplejerskerne arbejder for lægerne ikke sammen med lægerne... Konsekvensen er, at sygeplejerskerne

oplever driftslederens stil som arrogant, autoritær, aggressiv og uforsonlig. Det er vor vurdering, at sygeplejerskerne (og herunder de skiftende afdelingssygeplejersker) ikke har reageret konstruktivt på de oplevede ledelsesproblemer på lægesiden. Afdelingssygeplejerskerne er sammen med den øvrige pleje blevet destruktive i deres adfærd overfor de oplevede problemer,« verður sagt í frágreiðingini.

Hava roynt

- Hesum seinasta kunnu vit als ikki taka undir við. Vit hava ikki brotið niður, og deildarsjúkrasystrin á skurðgongdini hevur so sanniliga roynt at loyst trupulleikarnar. Tað hevur hon gjørt alla tíðina. Hon hevur verið á fundi við fyrstæðu-kvinnuna, við stjórnarm við felag okkara og Arbeidseftirlitið. Men stjórin hevur steðgað øllum mállum, sum eru komin til hansara. Tað

ber ikki til at siga, at einki er gjørt, tá tað einaferð kom so langt, at arbeiðið á skurðeildini varð lagt niður.

Gamlir trupulleikar

- Trupulleikarnir byrjaðu langt áðrenn, at núverandi leiðandi yvir-lækni varð settur, og alt versnaði, tá ið tær stóru sparingarnar vorðu settar í verk í 1992, siga deildarsjúkrasystrarnar, sum taka undir við lýsingini, sum DIOS hevur gjørt av hansara leiðsluáttur og víðferð av sjúkrasystrunum.

- Og tað er ikki bara á skurðeildini, at slíkir trupulleikar eru. Teir liggja og lúra llastaðni, sum tað eisini stendur í DIOS-frágreiðingini.

Ikki hoyrdar

Deildarsjúkrasystrarnar halda ikki, at tær eru tiknar í álvara av DIOS. Teirra bræv í februar mánaði til lögmann roknar DIOS bara sum „øvrigt materiale“. Ikki

bar til hjá deildarsjúkrasystrunum at fáa upplýst, hvørjum arbeiðssetningi, DIOS skuldi arbeiða eftir. Í fjölmiðlunum segði táverandi landsstýrismaður í heilsumálum, at uppskotið til arbeiðssetningin, sum DIOS sjálvir høvdu gjørt, metti hann vera so gott, at hann var nøgdur um arbeiðið varð út frá hesum. Í hesum sambandi kann viðmerkast, at sjúkræktisstjórin og læknastjórin vóru á fundi við DIOS í Keyptmanahavn 20. apríl 1996, og hetta sæst eisini í frágreiðingini.

- Tað var óhoyrt, at júst teir skuldu orða uppgávuna, tí tað vóru jú sumu menn, sum vit reistu atfinningar imóti. Tað varð eisini sagt, at kanningin skuldi vera óheft.

Kann ikki brúkast

Uppskotið hjá DIOS um at byta sjúkræktisverkið upp í fyra sentur við stjórn oman fyrri dárar deildarsjúkrasystrunum lítið.

Hvørt sentur skal hava ein lækna sum ovasta leiðari, og so yvirsjúkrasytir undir sær.

- Hetta gongur ikki, tí umboð fyrri røktina má sita í ovastu leiðsluni. Hetta er eitt lítið sjúkræktis sammett við Ríkissjúkrahúsið. Sjúkrahúsið má virka sum ein heild, og íerva má onkur umboðandi røktina halda saman um alt. Ríkissjúkrahúsið hevur annars sjúkrasystrastjóra, og allastaðni hava tey røktina við í

leiðsluni. Vit halda fast við, at vit skulu hava sjúkrasystrastjóra á jøvnum fæti við læknastjóran, og sjúkræktin og læknasíðan mugu samstarva við virðing fyrri hvørjum øðrum.

Rokningin komin

Tá deildarsjúkrasystrarnar vóru á fundi við lögmann, fingi tær at vita, at landsstýrið skuldi gera arbeiðssetning, og lögmaður segði teimum eisini, at landsstýrið nokk skuldi finna pening til rokningina fyrri kanningina, sum skuldi kosta góðar 400.000 krónur. Hetta spurdu tær um, tí tær vildu ikki, at kanningin, sum landsstýrið vildi hava, skuldi nerva figgiarætlanina hjá Landsjúkrahúsinum.

Men líka so lítið sum tað helt, at landsstýrið gjørdi arbeiðssetningin, fann landsstýrið pening til kanningina. Landsjúkrahúsið hevur fingið rokningina, sum vi ferðum o. s. t. táttar í hálva millión krónur.